

Sygn. akt I C 786/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 września 2013 r.

Sąd Rejonowy w Zgorzelcu Wydział I Cywilny

w składzie:

Przewodniczący: SSR Maciej Dubrowski

Protokolant: Ewelina Pługowska

na rozprawie po rozpoznaniu w dniu 12 września 2013 r. w Zgorzelcu sprawy

z powództwa **(...). á r.l. w. L.**

przeciwko **J. D.**

o zapłatę

powództwo oddala

UZASADNIENIE

Powód (...) á r.l. z siedzibą w L. w dniu 17-04-2013r. wniósł do Sądu Rejonowego Lublin-Zachód w Lublinie pozew w elektronicznym postępowaniu upominawczym przeciwko J. D. o zapłatę kwoty 164,60 zł z ustawowymi odsetkami od poszczególnych kwot do dnia zapłaty oraz o zwrot kosztów procesu. W uzasadnieniu pozwu wskazał, że na podstawie umowy cesji nabył od firmy (...) S.A. prawa do wierzytelności wobec pozwanego z tytułu wystawionych faktur, a kwota dochodzona pozvem wynika z częściowego wykazu wierzytelności do umowy o przelew wierzytelności z dnia 03-07-2012r.

Postanowieniem z dnia 06-05-2013r. Sąd Rejonowy Lublin-Zachodni w Lublinie o sygn. VI Nc-e 704527/13 stwierdził brak podstaw do wydania nakazu i przekazał rozpoznanie sprawy do tutejszego Sądu. W uzasadnieniu postanowienia wskazał, iż istnienie i wysokość roszczenia budzi wątpliwości, których wyjaśnienie wymaga przeprowadzenia postępowania dowodowego (k. -7)

Powód w uzupełniając pozew do wymogów postępowania uproszczonego podtrzymał pozew w całości argumentując, identycznie jak elektronicznym postępowaniu upominawczym. Wskazanych w pozwie w elektronicznym postępowaniu upominawczym faktur nie przedłożył.

Pozwany na rozprawie w dniu 12-09-2013r. zaprzeczył istnieniu roszczenia na rzecz zbywcy wierzytelności.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny :

Umową z dnia 03-07-2012 roku (...) S.A. w W. zbył swoje wierzytelności na rzecz (...) á.r.l. Luxembourg.

(dowód: umowa ramowa przelewu wierzytelności – k. 13v-14)

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo jako nieuzasadnione i nieudowodnione, należało oddalić.

Warunkiem bowiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi [art. 509 kc]. Pozew natomiast nie zawierał dowodu na istnienie zobowiązań pozwanego wobec (...) S.A. w W..

Powód nie powołał się na treść ani nie przedłożył -umowy pomiędzy zbywcą a pozwaną, nie przedłożył również powoływanych w pozwie faktur -ograniczając swoje twierdzenia faktyczne i załączając dowody zmierzające do stwierdzenia samego faktu cesji wierzytelności. Istotny w sprawie był brak faktur, które pozwoliłyby wyprowadzić wnioski, że pozwanego łączyła z cedentem umowa, że z jej tytułu posiadał u niego zadłużenie, a ponadto ustalić w jaki sposób strona powodowa obliczyła wysokość zadłużenia i w oparciu o jakie zasady określiła termin naliczenia przysługujących jej odsetek. Wobec powyższego sąd uznał, że strona powodowa nie wykazała istnienia wierzytelności oraz jego wysokości. Nie wiadomo przy tym kiedy w jakiej wysokości nominalnej powstało zobowiązanie i za jakie usługi zostało naliczone. Pozwany przy tak zgłoszonym roszczeniu nie jest w stanie ustalić czy łączyła go taka umowa ze zbywcą albo spełnił świadczenie na rzecz pierwotnego wierzyciela albo odmówił jego wykonania z uwagi na brak usług albo zaistniałe przedawnienie. Należy podkreślić, iż powód był reprezentowany przez profesjonalnego pełnomocnika, a obecne przepisy postępowania cywilnego służą do dyscyplinowania stron do podejmowania czynności procesowych i usprawnienia postępowania dowodowego. Takiemu celowi służy między innymi art. 207 k.p.c., zgodnie z którym okoliczności faktyczne, zarzuty i wnioski dowodowe powinny być zgłoszone w pozwie, odpowiedzi na pozew lub na pierwszym posiedzeniu przeznaczonym na rozprawie, a zaniechanie tych czynności przez powoda objęte jest jego ryzykiem, iż spóźnione zostaną pominięte. Podkreślenia wymaga, iż na braki pozwu w zakresie wykazania istnienia i wysokości roszczenia zwracał uwagę powodowi już sąd w elektronicznym postępowaniu upominawczym.

Powód więc, zgodnie z zasadami ogólnymi rozkładu ciężaru dowodu, powinien udowodnić nie tylko fakt cesji, ale również zasadność obciążenia pozwanej dochodzoną należnością powtarzając, iż warunkiem otrzymania należności przez nabywcę długu jest bowiem udowodnienie, że takie prawo przysługiwało pierwotnemu wierzycielowi. (wyrok SN z 12.07.2006 r. V CSK 187/06).

Przy tak skonstruowanym lakonicznie pozwie przez zawodowego pełnomocnika powoda wystarczającą formą obrony pozwanego było zaprzeczenie twierdzeniom powoda co nastąpiło na rozprawie w dniu 12-09-2013r.

Braki, niedokładności, przemilczenia w zakresie podstawy faktycznej i prawnej pozwu obciążają powoda.

Mając powyższe na uwadze roszczenie powoda jako co do zasady bezzasadne lub nieudowodnione podlegało oddaleniu. [art 6 k.c. i 3 k.p.c.]

. Mając na uwadze powyższe orzeczono jak w sentencji